1909-01-05

AFSENDER
Joakim Skovgaard

MODTAGER
Susette Cathrine Holten

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Rosenvænget

Modtagersted:
Seattle

Arkivplacering:
Mappe 44 nr. 29

TRANSSKRIPTION

Mappe 44 brev 29
Rosenvænget 5 – 1 -09

Kjære Søster !Det er sært som vi skal fordærve jul og fødselsdage for hinanden, men endskønt jeg endnu ikke har opnået at få Immanuels i tale vil jeg nu dog ikke længere opsætte at skrive til Dig, fordi Du nævner en rejse herover som en mulighed. Jeg spildte helst ikke ord på den sag, da jeg ved, at hvad Du mener er rigtigt, at du bør gjøre, gjør Du om jeg så vilde tale aldrig så meget imod., men Du må nu i alt fald i denne sag vide det samme om mig, så længe jeg kan er jeg blød, måske Du ikke har prøvet dertil, men udover det punkt, kan Du ligesågodt straks opgive hvert forsøg. Jeg skylder Dig, for at Du ikke bagefter skal bebrejder mig tavshed, at sige Dig, at selv om det bliver endnu bittrere for Dig og mig at tale om denne sag ansigt til ansigt, så vil det ingen forskel gjøre, jeg hverken kan eller vil gjøre hvad jeg i denne mener at være urigtigt. Angående det Du begærer, så er jeg aldeles
-2-
overbevist om, at det urigtigste jeg kunde gjøre var at betro Åges penge i Nicolais hænder. Du nævner endogså at rejse hid for at få fat i pengene. Det står mig klart, og det får Du mig ikke fra, selv om jeg med blødende hjærte skal se Dig rejse tilbage mere tomhændet end Du kom.
Gærne, gærne, genså jeg Dig, men ikke på denne måde. Niels har skrevet så udførligt, så jeg knap ved hvad jeg skal tilføje. Jeg forstår til fulde Din rædsel for at skulle kæmpe med America om åge, men endnu gælder kampen i første linie Din mand, det er for hans skyld, du rejste, og selv om Du tror, at nu er den kamp til ende, kan vi andre ikke tro det, kun håbe på at tiden vil vise, at Du havde ret. Ja Gud give at Du havde det.
Det Niels skriver om forskellen mellem vort syn på Dig og på Nicolai må jeg slutte mig til, jeg troede ikke Du kunne være i tvivl om, at vi anser Dig for lige
-3-
så pålidelig som han for svag. Kun er du af kjærlighed ganske betaget af ham. Da vi alle tider må regne med Eder begge som en enhed, forstår jeg, at Du muligvis kan have følt en skygge falde fra ham på Dig.

Efter dette er det svært at forme slutningen til et fødselsdagsbrev, ja jeg kan næsten ikke. ---- Og Du ved dog godt hvor gerne jeg skrev fornøjeligt til Dig hvor jeg ønsker Dig rig velsignelse og alt hvad godt er i Dit nye år. Hvor jeg ønsker Dig, at Din tro på Nicolai må stadfæste sig dag for dag. Jeg synes, det er grueligt alt hvad Du må gennemgå for hans skyld, men vi kan ikke hjælpe Dig, Du må selv føre kampen igennem, Sendte vi Dig

pengene er det min overbevisning, at alt, hvad Du har bygget op , efter al sandsynlighed vil ramle sammen, så det Du tror vil hjælpe Dig, netop vil gjøre den modsatte virkning. Tak for Dit søde brev, hvor Du åbner Dit hjærte, du må dog ikke tro, at det åbenbarde noget skjult, kun understregede det Dit forhold til Elise og Thora, Gud ske lov for Din sandruhed, som er det faste punkt, den uvurderlige modvægt. Gud ske lov for Dit kjærlige, heltemodige hjærte.
Mange hilsener fra Agnete
Joakim

Rosenvænget 5-1-09

på den side
ser er jo er mangelst
men jeg bör dog sige dig
~~sorer skulde~~
vel

Kjære Söster! Det er sært som vi skal fordærve jul og födsels dag for hinanden, men endskönt jeg endnu ikke har opnået at få Immanuels i tale, vil jeg nu dag ikke længere opsætte at skrive til Dig ~~angaaende~~ fordi Du nævner ~~Din påtænkte~~ en rejse her over som en muligheds.

Jeg spildte helst ikke ord på den sag, da jeg ved, at hvad Du mener er rigtigt, at Du bör gjöre, gjör Du, om jeg så vilde tale aldrig så meget imod, men Du må nu i alt fald i denne sag vide det samme om mig. Jeg skylder Dig, for at Du ikke bagefter skal bebrejde mig tavshed, at sige Dig, at selv om det bliver endnu bittrere for Dig og mig at tale om denne sag ansigt til ansigt, så vil det ingen forskel gjöre, jeg hverken vil eller kan gjöre, hvad jeg i denne mener at være urigtigt, ~~og det~~

så længe jeg kan er jeg blöd, måske du ikke har prøvet andet, men udover det punkt, som du ligelagodt staks opgiver skiert forsög

angaaende det Du begærer, så er jeg aldeles

overbevret om, at det uriktigts jeg kunde gjøre

vil det være at betro Åges penge i Nicolai's hænder.] Det står mig klart, og det får Du mig ikke fra, selv om jeg med blödende hjærte skal se Dig rejse tilbage mere tomhændet end Du kom.

] Du nærer, endogsaa at rejse hid for at faa fat i pengene.

Gærne, Gærne gensaa jeg Dig, men ikke paa denne måde.) Niels har skrevet saa udförligt, saa jeg knap ved hvad jeg skal tilföje. Jeg forstår tilfulde Din rædsel for at kæmpe med America om Åge, men endnu gælder kampen i förste linie Din Mand, det er for hans skyld Du rejste, og selv om Du tror, at nu er den kamp til ende, kan vi andre ikke tro det, kun håbe paa at tiden vil vise, at Du havde ret. Ja Gud give Du havde det.]

Det Niels skriver om forskellen mellem vort syn paa Dig og paa Nicolaj, maa jeg slutte mig til; jeg trode ikke Du kunde være i tvivl om, at vi anser Dig for löge

så palidelig, som ham for ~~upålidelig~~ svag.
Kun er Du af kjærlighed ganske betagen
af ham. Da vi alle tider må regne med
Eder begge som en enhed, forstår jeg,
at Du muligvis kan have fölt en skygge
falde fra ham på Dig.

Efter dette er det svært at forme slut=
ningen til et födselsdagsbrev, ja jeg kan
næsten ikke. — Og Du ved dog godt
hvor gærne jeg skrev förröjligt til Dig, hvor
jeg önsker Dig rig velsignelse og alt hvad
godt er i Dit nye år. Hvor jeg önsker
Dig, at Din tro på Nicolaj må stadfæste
sig dag for dag. Jeg syns det er grueligt: alt
hvad Du må gennemgå for hans skyld,
men vi kan ikke hjælpe Dig, Du må selv
~~den vistnok godt begyndte~~
förer kampen igennem. Sendte vi Dig pengene,
er det min overbevisning, at alt hvad
Du har bygget op, efter al sansynlighed

vil ramle sammen, saa det Du troer vil hjælpe Dig, netop vil gjøre den modsatte virkning. Tak for Dit søde brev, hvori Du åbner det hjærte, Du maa dog ikke tro, at det åbenbarede noget skjult, men understregede det Dit forhold til Elise og Thora! Gud ske lov for Din standhed, som er det faste punkt, den uover-derlige modvægt. Gud ske lov for Dit kjærlige, hellemodige hjærte.

Mange hilsner fra Agnete

Joakim.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 47 Nr. 29